

octonis constent distichis, nulla idonea est ratio suspicandi. Consentit A. qui diserte addit: इति पञ्चपदैः समाप्तिः ।

Dist. 9. a. मृदु cum D. accipio pro adiectivo: dulcisonam tibiam, मृदुशब्दयुक्तं वेणुं । A. adverbium sistit. Eodem modo dissentiunt in interpretando नामसं; adverbium quid hic sibi velit, ignoro. कृतसं° uterque यथा स्यात् तथा dictum esse contendit, eo sensu, ut sit: ego hic moror; tu, o Radha, adventa. Rationem huius interpretamenti non perspicio; ex mea quidem linguae cognitione simplicius est, adiectivum ponere de tibia: a qua fit invitatio; quae te invitat, ut venias.

Dist. 10. a. प्राङ्कि° et b. सचकि° recte adverbiorum vice fungi declarant scholl.

Dist. 11. a. Hostis est, quia strepitu suo iter puellae amicum petentis prodit. Ideo सुलोल, fallax, dicitur. Quod seiungit A verba et locativum केलिषु ponit, minus placet, quia sensu quo positum est लोल, potius dativus requiritur.

Dist. 12. b. Cum fulmine comparatur Radha, cuius epitheton igitur cum scholl. accipe vocat. पीते । - विपरीत quid sit, notissimum nunc est. cf. Benary ad Nalod. II. 60. सुकृतविपाके ab A. refertur ad उत्सि, a C. ad रतिवि°, a D. vocativus dicitur: o tu, cui fructus hic est bene factorum in vita priori; sine talibus enim meritis vix Râdha inversa veneris figura cum Krishna frueretur. Equidem puto poetam ambigue posuisse vocabulum, eo consilio, ut ii, qui aegre ferrent, de inversa venere dici सुकृतविपाके, epitheton referre possent aut ad Radham aut ad pectus Krishnae. Talius lusum amantes ad रति° haud dubie non trahere nolent.

Dist. 13. a. घटय, = संगमय D. संयोजय C. — b. पङ्क° cum A. ad Krishnam traho et locativum pono; construe: घटय ज्ञानं अपिधानं पङ्कजनयने यथा निधिं । — Vocat. faem. ponit D. sed mutilari tum sententia videtur. प्रायने a नयने non pendet.

Dist. 14. a. Reieci अतिमानी, quia neque superbum sese gerit Krishnas, nec magnopere laudanda est in amore superbia. अभिमानी, bene explicat D. per लघुत्वं न सहते, et amantis est अभिमान. cf. Sankh. Car. 24. cum nota. Obiter moneo, इदानीं et तदानीं esse accus. sing. faem. adiectivi in न ab इदा et तदा derivandi, sicuti पुराण, a पुरा. idā in Zendavesta satis frequens est; e Vedis laudatur Pan. V. 3. 20. इदावत्सरीयं, hornus.

Dist. 15. b. प्रमु° adverbialiter est accipiendum.

— 16. a. Prorsus ridiculus est D. qui legit: नासापुरो et explicat: